

Men der er et stort Spring derfra og til at bevilge rundelige Midler til Istandsættelses- og Hovedreparationsarbejder paa Bygninger, naar man har gyldig Grund til at antage, at disse Bygninger rimeligvis om en ikke lang Tid ikke længere ville tjene de Formaal, som de nu tjene. Der faldt fra den ærede Rigsdagsmand for Ringkjøbing Amts 3die Valgkreds (Madsen) en Bemærkning, som den høitærede Indenrigsminister optog. Det ærede Medlem sagde, at Indenrigsministeren igjennem sit Forslag ligesom viste Veien til igjennem Finantsloven at afgjøre Spørgsmaal, der helst maatte afgjøres igjennem særlige Love. Derimod værgede den ærede Indenrigsminister sig, og jeg troer vistnok, at det ærede Medlem ikke ganske rigtig har opfattet Hensigten med den høitærede Ministers Forslag; men der er en anden Side ved Sagen, som jeg anseer det for nødvendigt at gjøre opmærksom paa, nemlig, at dersom Thinget nu ved 2den Behandling vedtager Ministerens Forslag, vil det let kunne faae Udseende af, som om man derved vilde give et Botum, der er stik imod det, som man har givet ved den særlige Lovs Behandling, — ikke med Hensyn til Formen, thi den vilde vel kunne forsvares, men den høitærede Minister har vedkjendt sig, at Hensigten med hans Forslag er at staffe ham selv Tid og Ro til at kunne vedligeholde Stamstutteriet. Det er i denne Hensigt, at den høitærede Minister har stillet sit Forslag. Det er ganske vist, at naar man kun seer paa Forslaget, som det er stillet, kan det forståes paa en anden Maade; men den høitærede Minister har selv forklaret Forslaget saaledes, og vi kunne derfor ikke vedtage det, uden derved at tilkjendegive, at vi virkelig vilde give den høitærede Minister Tid og Ro til at udvikle Stamstutteriet, hvorved man, forekommer det mig, vilde bringe sig i en ueghelig Modsigelse med et Botum, man har afgivet for faa Dage siden. Jeg anseer det derfor ikke for ret vel muligt, idetmindste ved nærværende Behandling og uden Modification, at gaae ind paa Ministerens Forslag. Jeg maa endnu tillade mig at gjøre en kort Bemærkning til en Udtalelse af den ærede Minister. Han sagde, at det nævnte ærede Medlem havde taget feil, idet Ministeren ikke til-

sigtede at faae nogen Forandring i Loven af 1862, men kun vilde staffe sig det fulde Herredømme over Bestanden paa Stamstutteriet derved, at de enkelte Conti paa Finantsloven bleve slaaede sammen og ordnede paa en anden Maade. Det er mig ikke klart, hvorledes den høitærede Minister har tænkt sig dette. Gjenemgaaer jeg de enkelte Conti, finder jeg ikke, at der i dem bestemmes Noget om Bestanden. Ministeren kan efter Finantsloven have, hvilken Bestand han vil; der er Intet i denne Henseende bindende; derimod er det vist, at Loven bestemmer Noget om Bestanden. Jeg kan ikke tænke mig, hvorledes den ærede Minister vil kunne udrette noget Betydeligt for Stamstutteriet — og det med en mindre Udgift, end Finantsloven foreslaaer — uden virkelig at gjøre saadanne Forandringer med Hensyn til Bestanden, som han maatte ansee for ønskelige. Hvorvidt det er muligt for ham at gjøre Saadant, uden at støde an mod Loven, kan jeg ikke have nogen Mening om; men jeg vil kun gjøre den Bemærkning, at jeg ikke troer, at den høitærede Minister i nogen syn-derlig Grad vil opnaae sit Formaal, at faae frie Hænder over Bestanden, derved, at de forskjellige Conti sammensmeltes, hvorimod jeg nok kan indsee, at dette i andre Henseender kan staffe ham bedre Resultat, navnlig med Hensyn til den oeconomicke Drift af Stamstutteriet, og det er maaffee ogsaa dette, den høitærede Minister navnlig gaaer ud paa.

Jeg skal nu med Hensyn til de øvrige Poster fatte mig i Korthed. Hvad angaaer Posten om 150 Rd. til en Mand under Betsvæsenet, da anseer jeg den for at være uden Betydning, saa at jeg ikke vil anvende nogen Tid paa at omtale den. Thinget seer jo fuldkommen vel, hvorom det dreier sig, og det er en kun lidet vigtig Sag. Hvad Forslaget under Nr. 12 angaaer, da have to ærede Medlemmer gjort nogle Bemærkninger derom, som synes at fordrø en lille Udtalelse fra min Side. Det har ikke været Udvalgets Mening at ville gribe ind med Hensyn til den Lov, som foreligger, eller at faae Thinget til at tage nogen Beslutning, der kunde have mindste Indflydelse paa denne. Det vil heller ikke kunne tænkes at have nogen Ind-